

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit

Wenn der uralte
Heilige Vater
Mit gelassener Hand
Aus rollenden Wolken
Segnende Blitze
Über die Erde sät,
Küss' ich den letzten
Saum seines Kleides,
Kindliche Schauer
Treu in der Brust.

Denn mit Göttern
soll sich nicht messen
Irgendein Mensch!
Hebt er sich aufwärts
Und berührt
Mit dem Scheitel die Sterne,
Nirgends haften dann
Die unsichern Sohlen,
Und mit ihm spielen
Wolken und Winde.

...

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
Sankta la patro
Trankvilamane
El nuboj rulsonaj
Sendas fulmbenojn
Super la teron,
Mi de l'vestaĵo
Lia la randon
Kisas timeme,
Lin konfidante.

Ĉar kun la dioj
Sin ne komparu
Homa estaĵ'!
Tuŝas la stelojn
Tiam nenie
Plandoj malcertaj
Povas sin kroĉi
Kaj kun li ludas
Nuboj kaj ventoj.

...

Johann Wolfgang von Goethe,
Limoj de l'homaro

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
Sankta la patro
.....
El nuboj rulsonaj
Sendas fulmbenojn
Super la teron,
Mi de l'vestaĵo
Lia la randon
Kisas timeme,
Fidon en brusto.

Ĉar kun la dioj
Sin ne komparu
Homa estaĵ'!
Se lia verto
Tuŝas la stelojn
Tiam nenie
Plandoj malcertaj
Povas sin kroĉi
Kaj kun li ludas
Nuboj kaj ventoj.

...

Steht er mit festen,
 Markigen Knochen
 Auf der wohlgegründeten
 Dauernden Erde;
 Reicht er nicht auf,
 Nur mit der Eiche
 Oder der Rebe
 Sich zu vergleichen.

Was unterscheidet
 Götter von Menschen?
 Dass viele Wellen
 Vor jenen wandeln,
 Ein ewiger Strom:
 Uns hebt die Welle,
 Verschlingt die Welle,
 Und wir versinken.

Ein kleiner Ring
 Begrenzt unser Leben.
 Und viele Geschlechter
 Reihen sich dauernd
 An ihres Daseins
 Unendliche Kette.

...

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daŭre fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torent':
 Nin ondo levas,
 Ĝi nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

...

Se li kun ostoj
 Firmaj, fortikaj
 Staras sur tero
 Daŭre fondita,
 Li ne kapablas
 Eĉ sin kompari
 Nek kun la kverko
 Nek kun la vito.

Kio distingas
 Diojn de l'homoj?
 Ke antaŭ tiuj
 Migras ondaro,
 Eterna torent':
 Ondo nin levas,
 Ond' nin englutas,
 Ni alfundiĝas.

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

...

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22).*

Arg-493-960 (2009-08-17 12:42:26)

*Traduko de la Germana poemo “Grenzen der Menschheit” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-962 (2009-08-17 16:05:33)

Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en tiu versio - kompare al al traduko de A. Taussig, la trian kaj la lastan linion de la unua strofo.

*Traduko de la Germana poemo “Grenzen der Menschheit” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-961 (2009-08-17 13:25:21)

Pri la tradukinto Alexander Taussig vidu la vikipedian retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Alexander_Taussig. Lia traduko troviĝas en www.literaturo.dk, en <http://www.literaturo.dk/limoj.htm>.